

La Lugoj

Spectacol jubiliar

Există în Lugoj o alee, în plin centru, care pornește de lângă pod și însoțește malul Timișului printre copaci umbroși. O alee liniștită, care a devenit un fel de muzeu al orașului, pentru că aici se află busturile dăltuite în piatră ale unor fruntași ai culturii și artei bănățene, iar în capătul ei se înalță clădirea teatrului. Documentele atestă peste o sută treizeci de ani de teatru românesc aici, prin contribuția unor entuziaști iubitori de frumos, printre care Ion Vidu, dinastia de intelectuali a Brediceilor, vestitul Grozăvescu, Victor Vlad Delamarina, Ioan Popovici-Bănățeanul. Au jucat pe scena lugojană G. A. Petculescu, unul din inițiatorii teatrului românesc în Banat, Millo și Pascaly (în turneu), iar în tinerețele sale, doctorul Petru Groza. Dar adevărata renaștere a teatrului lugojan s-a petrecut în anii noștri când, pentru nivelul artistic dobândit de artiștii amatori ai acestui colectiv, formația a fost investită cu titlul de *Teatru popular*, ca o recunoaștere a meritelor deosebite în propășirea artei militante. În cei zece ani de când pe frântispiul teatrului lugojan s-a imprimat acest titlu, spectacolele s-au impus în conștiința concetățenilor, înscriindu-și în palmaresul lui importante succese. Drept mărturie stau premiile obținute la concursurile republicane: premiul I, medalia de aur și titlul de laureat în 1968, pentru spectacolul *Broadway Melody* de Jura Soyfer; premiul II în 1971, pentru spectacolul *Epoleții invizibili* de Silvia Andreescu și Theodor Mănescu, diploma de onoare la Festivalul Teatrelor de amatori Ilronov — B. S. Cehoslovacă, în 1969, la care se adaugă ecoul unui turneu bine primit de spectatori din R. S. F. Iugoslavia.

Deceniul de existență al Teatrului popular lugojan a însemnat și o selecție riguroasă a repertoriului. Amintim, din cele peste treizeci de titluri jucate în acest răstimp, piese ca: *Siciliana* de Aurel Baranga, *Să nu-ți faci prăvălie cu scară* de Eugen Barbu, *Focurile* de Magda Isanos și Eusebiu Camilar, *Passacaglia* de Titus Popovici, *Basarabii* de Dan Tărbilă. În curind se va prezenta al o sutălea spectacol cu piesa *Doamna Ministru* de B. Nușici, ceea ce, pentru un colectiv de amatori, înseamnă o cifră record. De altfel, Teatrul popular lugojan a realizat, în zece ani, 556 de spectacole, la care au participat 112.000 de spectatori.

Stagiunea teatrală lugojană s-a desebis, anul acesta, pentru prima oară, cu întârziere. În-

tirziere, însă, motivată de completa renovare a sălii, care dispoune acum de încălzire centrală, de o sală foarte comodă și aspectuoasă, de holuri largi, luminoase și de o scenă bine utilată, în măsură a îngădui și montări pretențioase. În această nouă ambianță a fost prezentată *Ultima oră* de Mihail Sebastian. Opțiune repertorială merituosă care se însoțește cu justificată satisfacție, de o îngrijită realizare artistică a spectacolului, mulțumită girului regizoral al lui Ioan Tumb, Montarea se distinge prin sobrietatea mijloacelor de expresie, prin respectul față de textul literar, prin grija permanentă a interpretilor de a evita procedeele rutinier, și de efecte gratuite. Cel mai solicitat din acest punct de vedere a fost Nicolae Rouă, care a realizat rolul lui Grigore Bucean, fără stridente, în permanent autocontrol și oscilind astfel cu organică dezinvoltură între grandoare și ridicol. Entuziastul artist amator Eugen Gangan izbutește și el una din cele mai reușite realizări în „carieră” sa, interpretând personajul acritului și blazatului secretar de redacție, posesorul unor scinteie de umor amar. Într-un rol de mică întindere, (Pompilian) — Petru Anton utilizează o paletă de fine nuanțe. Timiditatea lui Alexandru Andronic n-a rămas o pecete monotonă pentru că interpretul Florin Erescu punctează printr-o permanentă participare evoluția personajului. Mariana Stancu a avut puritate și vervă în Magda Minu, Georgeta Olaru a înzestrat cu umor și ironie personajul Gaby, iar Măriuca Bacău și Florica Rațiu au realizat personaje pitorești. Agitația permanentă, abilitatea și cinismul verosului Borcea au fost traduse cu talent și îndeminare de Val Sprinceană. Contribuții utile în spectacol au avut Dumitru Stancu, Dumitru Popescu, Stelian Stanciu, Vasile Gangan, Ion Ratin, Iosif Netzer. Un decor foarte bine distribuit în spațiul de joc, dar în care, uneori, culoarea ternă îi scade din spectaculozitate, este semnat de Alexandru Winterfeld.

Neîndoios, ne-am aflat în fața unui nou succes al colectivului Teatrului popular din Lugoj, succes — în pofida unor, sperăm, trecătoare semne de aritmie dovedind spirit de exigență și un simț al calității remarcate la artiștii amatori de aci cu mai fiecare ocazie.

Mihai Crișan